

Ik ben geboren 10 jaar na de bevrijding.

Ik heb dus niet ervaren wat het is om te leven met een bezetter, die grotendeels jouw doen en laten bepaald. Van mijn vroegste jeugd kan ik me niet herinneren dat er bij ons thuis veel gesproken werd over de oorlog. Op de lagere school kwam met vaderlandse geschiedenis de oorlog wel uitgebreid aan de orde. Uit de schoolbibliotheek heb ik veel oorlogsboeken gelezen zoals: Holland onder het hakenkruis en Snuf de hond van de schrijver Piet Prins en van JW. Ooms: met Paarden door de Nacht.

Ik realiseerde me later dat mijn oma, in mijn ogen, wel een lintje had mogen hebben. Op 14 mei, 4 dagen na het uitbreken van de oorlog, verloor ze haar echtgenoot (mijn opa) en gedurende de oorlog had ze vreemde gasten ingekwartierd gekregen, gaf onderduikers onderdak en in de laatste winter heeft ze zeer vele mensen van eten voorzien.

Ik heb dus geen ervaring met een bezetter. Met een dictator , die grensoverschrijdend zijn invloed wil laten gelden. Bepaalde groepen mensen buiten wil sluiten en wil uitroeien. En dat is iets dat nooit, nooit, nooit meer mag gebeuren.

Vrij zijn of niet vrij zijn is iets van elke dag en van overal. Elke dag mogen of moeten we kiezen of we iets wel of niet gaan doen. We worden geleefd door gewoontes, getallen, door opinies en social media en door hele hoge verwachtingen. Hoe zo vrij?

We leven in een vrij land, maar we moeten heel alert zijn.

Het zijn sterke benen die, die weelde kunnen dragen. En volgens mij is het van belang om zeer regelmatig stil te staan, om afstand te nemen en om te bezinnen. We moeten onze vrijheid goed inzetten. Die hebben we gekregen, ten koste van heel veel mensenlevens, en die moeten we doorgeven aan onze kinderen en kleinkinderen.

Willy Zielman